

O, kako je bil Jezus teh dečkov vesel! Bili so zanj kakor dehteče rože sredi puščave. Ob pogledu na njihova nedolžna, ljubeča srca se je Jezus vsak večer potolažil, ob njihovi molitvi je pozabljal na žalitve brezbožnikov.

Pridni, zvesti Jezusovi prijateljski so bili v nevarnosti, da jih razdivjani brezbožniki izslede pri njihovi večerni pobožnosti. Gorje jim tedaj. Raztrgali jih bodo kot volkovi. Dečki pa so vztrajali. Nič strahu ni bilo v njihovih dušah. In če bi bilo treba tudi umreti za Jezusa, ali ni to najlepše? Za Jezusa vse, za Jezusa tudi življenje!

Iz daljave pa je že gorela krvava zarja. Jezus je pripravljal svojim ljubim malim junakom najdražje, kar on ljudem na zemlji da: mučeniško krono betlehemskega otroka.

O boju in zmagi malih junakov pa prihodnjič.

Večerna molitev.

(Narodna. V. Delaču zapisal Jože Gregorič.)

Prvo uro se priporočim Jezusu, Mariji in Svetemu Jožefu.

Drugo uro se priporočim desnemu Angelcu Varuhu.

Tretjo uro se priporočim presveti Trojici.

Četrto uro se priporočim štirim evangelistom.

Peto uro se priporočim petim ranam Kristusovim.

Šesto uro se priporočim Francišku Ksaveriju.

Sedmo uro se priporočim Mariji Sedem Žalosti.

Osmo uro se priporočim svetemu Antonu Padovanskemu.

Deveto uro se priporočim devetim korom angelov.

Deseto uro se priporočim deset tavžent marternikom.

Enajsto uro se priporočim sveti Uršuli in njenim tovarišicam.

Dvanajsto uro se priporočim vsem nebeškim angelcem, vsem nebeškim dušicam.